

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Ejusdem inter Ægyptos cômmeratiô. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Herodi nunc debes omnia,

Cui Deum debes.

Derivavit in Ægyptum fluvium pacis,

Cui se se aggerem opposuit in Judæa.

Felices Populi,

Quibus aliquis extra hortos natus est Deus.

Ex Aris pellite Crocodillos, & capas;

Numina lacrymarum hæc sunt.

Illis ciendis genita, non placandis.

ELOGIUM XIII.

EJUSDEM APUD ÆGYPTIOS COMMORATIO.

Matth. cap. 2.

Grave quidxiã ne formides, Ægypte,

Ascendit Dominus Nubem levem,

Jactare posthac erubescet

Pluviam non debere te cælo;

Effusa super te nubes est,

Fœcunditatem, quam dare Nilus non poterat,

Accepisti.

Coram Arca Dagonæ tui corruunt,

Et in cineres soluti

Sepulcra, non aras exposcunt.

Ifidi & Ofiridi dies luctuum instat;

Ninivitarum exemplo

Coram novo Jona operuere se cinere,

Aguntque sine victimis longa jejunia.

Qui sequuti estis errantes,

Resipiscentes sequimini.

Exultat futuræ spe frequentias solitudo;

Virtutem, unde mox Ascetas alliciat

A Petra, Magnete cordium attrahit.

Audet jam se supra Urbes efferre,

Ex quo in iis Deo locum non esse

Compertum est.

Sperat novum Deo populum alere,

Cui jam novum de cælo Manna custodit.

Regnaturum in arbore

B

Arbor

Manna Christus, & ipse enim erat panis vivus, qui de cælo descenderat factus

omnibus omnia.

*Declinabo super
eam quasi fluvium
pacis.*

Juvenalis de Diis

Ægyptus loquens.

Felices populi, quibus

hi nascuntur in

Hortis Dei. Hi autem

erant Allia & cepa,

præterea Crocodilli, de

quorum lacrymis no-

tissima historia est.

Isaia c. 19. Ecce Do-

minus ascendet super

nubem levem, & in-

gredietur Ægyptum.

Accipit enim fecun-

ditatem omnem a

Nilo.

Alludit ad historiam

Idoli Philistinorum,

quod corruit coram

arca fœderis, Reg. 1o

cap. 5.

Isti, & Ofiris Ægy-

ptiorum Numina.

Juxta prophetiam

Isaia. c. 19. commota

sunt, & corruerunt

simulacra Ægypti.

In cineres enim reda-

biti Dii quandam

pœnitentiam expri-

mebant.

Omnia traham ad me

ipsum ait Christus.

Nec enim fuit Chri-

sto locus in bethleem.

Vide Baronium ante

primo Christi quæ

dicat de signis qua

acciderunt in ejus in

Ægyptum fuga.

*Arbores diemnter
transseunti curvasse
se Christo. Vide
Baron.*

*Dis enim soluti in
cineres quoddam
holocaustum videri
poterant.*

*Urbanam animam
vestem Tertullianus
vocavit pulchritudi-
nem corporis, ad cu-
jus imitationem ita
de amicitate Æ-
gypti loquimur.*

*In terra nova ger-
mina, in aquis novas
scatebras.*

*Variis enim affecte
supplicis, eum reti-
nere invito Deo ejus
populum vellet.*

*Ægyptus semper
inimica Judæis, ut
patet ex sacra
historia.*

*Non enim nisi post
obitum Herodis resti-
tutus est patria
Christus.*

*Quia non potest par-
tem habere cum im-
pio & Hypocrita.*

*Regnum mortis su-
per omnes homines
non patitur Hero-
dem solum in Judæa
regnare.*

*Post diuturna enim
vormina tandem
sublatus è medio, ut
narrat Iosephus in
sua historia.*

*Prævidit hoc ille,
Unde per aliena ses-
vera luctum suo pa-
ravit. Vide Iosephum.*

Arbor unaquæque
Præoccupare curat obsequiis.
Ut exaltari cum illo possint,
Sese singulæ abjiciunt coram illo.
Demereri tantum hospitem
Tellus assentatiix intendit,
Cui ipsosmet immolat Deos suos.
Horrore posito in Urbana veste se sistens,
Exeunt attem omnem, qua placeat.
Nusquam non florida,
Ipsammet Nazareth exhibet in Ægypto.
Datis in elemento quolibet ludis
Non abstineret à vi,
Nisi magno suo malo didicisset alias
Inferri illam Deo non posse.
Cave, Judæa,
Insensæ tibi regionis insidias.
Non qua facilitate pellitur.
Eadem & reducitur Christus.
Illum, nisi Herodem amiseris, non acquires,
Reges duos tellus una non capit.
Regnare Herodes cum Christo non vult,
Christus cum Herode non potest.

ELOGIUM XIV.
HERODE MORTUO REVOCA-
TUR IN JUDÆAM.

Matth. cap. 2.

Fugasti novum Regem, Herodes;
Añhuc tamen solus in Judæa non regnas.

Regnat mors tecum;

Imo vere etiam supra te.

A te illa didicit,

Regni non tolerare consortem.

Gaudere potuit nemo te vivo,

Mœrere nemo te mortuo.

Quod serò percas id unum est,

Quod quæxi de te præfica debeat.

Perduel-